

DICHT

BLOOT

Oostland Poëzie

inkijkexemplaar

DICHT

BLOOT

Oostland Poëzie

Eerste druk 2024

Copyright © Carla Beukers, Nelly Boers-La Lau, Edith Bronkhorst, Martien van den Bulk, Birgitt van Buuren - Gross, Femmy ten Cate, Jessica Davilar, Arie van Driel, Gemma van Etten, Gerjo Goudriaan-de Vries, Hans Hameeteman, Eugène van den Hemel, Sylvia Hogervorst, Lydia Huijser, Tahsin Ildiz, Lianne Keemink, Naomi Lamens, Cora van der Lee, Thea Persoon van den Enden, Yvonne Peschier, Barbera Ploeg, Woes Ploum, Marijke Rozendaal, Gerard van de Schootbrugge, Annemieke Taffijn, Gerrit Versteeg, Annemieke Wijsman, Samira Yakoubi, Georgina Zwinkels-Schiltmans

Omslag vormgeving ProBeeld | Ambilicious

Binnenwerk vormgeving Ambilicious Studio

Redactie Inanna van den Berg | Ambilicious

Copyright © 2024 Ambilicious, Breda

ISBN 978-94-933366-14-5 | NUR 373

www.ambilicious.nl

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, microfilm, of op welke wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

DICHT

BLOOT

Ambilicious Breda | Kalmthout

Een speciale dank aan onze vriend Gerrit Versteeg,
hij is al sinds de start van ons project betrokken
met de redactie en organisatie, die ondanks de
tegenslagen positief ons project ondersteunt,
met veel compassie, wijsheid en moed een
voorbeeld voor ons allen is.

Gerrit, dank je wel

Inhoud

• Carla Beukers	10
• Nelly Boers-La Lau	16
• Edith Bronkhorst	22
• Martien van den Bulk	28
• Birgitt van Buuren - Gross	34
• Femmy ten Cate	40
• Jessica Davilar	46
• Arie van Driel	52
• Gemma van Etten	58
• Gerjo Goudriaan-de Vries	64
• Hans Hameeteman	70
• Eugène van den Hemel	76
• Sylvia Hogervorst	82
• Lydia Huijser	88
• Tahsin Ildiz	94
• Lianne Keemink	100
• Naomi Lamens	106
• Cora van der Lee	112
• Thea Persoon van den Enden	118
• Yvonne Peschier	124
• Barbera Ploeg	132
• Woes Ploum	138
• Marijke Rozendaal	144
• Gerard van de Schootbrugge	150
• Annemieke Taffijn	156
• Gerrit Versteeg	164
• Annemieke Wijsman	170
• Samira Yakoubi	176
• Georgina Zwinkels-Schiltmans	182

Carla Beukers

Schrijven doe ik al mijn hele leven, gedichten, blogs, verhalen en zelfs twee boeken: 'De hoop voorbij' is een boek met ervaringsverhalen over ongewenste kinderloosheid en 'Op zoek ...' is een inspiratiewerkboek. In beide boeken staan ook verschillende gedichten van mijn hand.

Daarnaast schrijf ik ook over andere onderwerpen. Zo schrijf ik bijvoorbeeld af en toe rouwgedichten op maat, wat mij enorm veel voldoening geeft.

Het schrijven is voor mij een echte uitlaatklep. Gedichten borrelen dan eerst een tijdje in mijn hoofd, om er vervolgens uit te rollen zodra ik voel dat het kan.

Ik vind het een hele eer dat ook in deze derde gedichtenbundel weer een aantal van mijn gedichten staan.

Ik geef me bloot
volkomen en puur
door deze woorden
hier op papier

Ze geven een kijkje
bij mij vanbinnen
nemen je mee
van daar naar hier

Maakt het me kwetsbaar
of juist heel krachtig
is het een keuze
of puur plezier?

Gedichten "BLOOT"

Ik worstel mezelf los uit de gedachten over het thema
Bloot

Bloot, Blootje, Blootgelegd, Blootgeven, Blootstaan,
Blootstrand, Blootsvoets ...

In no-time Google ik dit simpele woord.

In dit geval is Bloot dan ook niet Naakt

Zo 'simpel' is het dus niet

Mijn brein raakt erdoor verstoord.

Ik schrijf wat af in de hoop dat ik 'alles' helder zie.

Bedoeld wordt je diepste 'zinnen' te uitten.

Iets wat je koestert en bewaakt !

Maar het moet gezegd

Dichten komt niet bij toverslag

Concentratie, inspiratie en af en toe met een glimlach.

Zonlicht

Vanuit mijn hangmat tuur
ik tegen 't zonlicht in
Door m'n wimpers spot
ik talloze insecten
In wijdverbreide stralen
ontwaar ik de contouren
aanschouw ik hun vlucht

Slechts een glimp
word ik gewaar
Ze blijven een mysterie

Geloof

Geloof is
Ja wat is geloof
Ik geloof het soms zelf niet
Maar wij werden gescheiden vanwege het geloof
Geloof het of niet
Dat deed mij veel verdriet
Niet alleen omdat jij mij achterliet
Maar meer door het geloof
Geloof ik achteraf
Ik geloof.

Over leven

Lopen roepen
Volgen uitleggen
Herhalen naald erin
Toetsen trillen
Volhouden terugtrekken
Is zo voorbij
Naald eruit
Naar huis
Onzekerheid
Afwachten

November 2022

Mijn Bloot 1957

Gezoend, gezoogd,
geluierd, geliefd
gewassen, gewiegd
en alweer gekust
in slaap gesust
door mama
Gekieteld door papa
Geknuffeld door zijn stoppelbaard
ooit wordt zijn rug mijn hobbelpaard
nu gooit hij me in de lucht
met zoveel kracht
ik schrik ervan
en wil naar haar
Daar is haar blote borst
warm en zacht
ik drink tot ik niet meer kan
haar hand klopt op mijn rug
zij veegt het spuug van mijn wang
tegen haar schouder
huid tegen huid
ben ik voor niemand bang

Bloot

Je intiemste gedachten
Zet ze op papier
Neem de ander mee
Leer kijken door jouw ogen

Geef je bloot
Op welk terrein dan ook
Want bloot hoeft niet bloot te zijn
Kwetsbaar is ook bloot

Naakt tegenover de ander
Alle sluiers af
Maak het onzichtbare zichtbaar
Zonder nevel, zonder mist
Zonder ruis maar niet geruisloos

tot naaktheid ontbloten
als het leed erom roept
en de geest pleisterend
neerstrijkt in krochten
waar heimelijk verdriet
een luisterend oor vult
en de open wond verzacht

Dementie

Eens was je een sterke vrouw,
Intuïtief van geest
Nu apathisch
Vrij van prikkelingen
In onze woonkamer zit jouw familie
Je fluistert in mijn oor: "Wie zijn dat?"

Spoeisende hulp

Is het voor lang?
Duurt het maar even?

Wordt het een fullhouse?
Lossen we het snel op?

Word ik niet meer beter?
Werken we nog aan verbetering?

Waarom ik?
Geen goede vraag

Ben ik tot last?
Volstaat onze liefde?

Ik wil dat het morgen is

Maart 2023

Bloot

Ik geef me bloot
Ik kus je ...
Ik zoek je ...
Ik vind je ...
Ik breng je mijn pijlen...
Zodat je mij kunt schieten.
Pijlen met een touw zodat je me kunt vastbinden.
Omdat je soms dat gevoel wil vastleggen.

Ik blijf zoeken,
Want ik wil je blijven vinden,
en wil je blijven binden,
door mijn liefde,
mijn hart,
mijn kus.

Nu geef ik me pas echt bloot.

Zomerdag aan zee zonder sneeuw

Van het echtpaar, dik
In de zeventig
Strandstoelen, Koelbox, parasol
Stillevend
Naar die brunette, hoe
De omgeving gluuert
Zij smeert
Benen, buik, borsten
Me too en die van nog geen vier
Joelend aan de waterkant
Een meeuw aast
Maar ziet er geen brood in
En straks in polonaise
Naar huis en in de badkamer
Verdwijnt, als sneeuw voor de zon
Het strand in het doucheputje

Handen

Mijn handen

Open

Vol verlangen

Geven mijn handen

Mijn persoonlijkheid

Bloot

Handen

Handen, jouw handen
hebben mij vastgehouden
Voor het eerst hand in hand
wandelend aan het strand
Vreemd, maar zó heerlijk
Onze handen met een trouwring
wat een fantastische dag was dat
Jouw handen die me streelden
en rust gaven
Handen die hielpen
met van alles en nog wat
Handen aan het stuur van de auto
Handen vast aan de rollator
omdat lopen niet zo goed meer gaat
Handen die ouder worden
maar nog steeds zacht en liefdevol zijn
En dan.....jouw handen in de mijne
Rust, ik ben bij je
Je mag gaan.

Avond in den vreemde

Dwalend over de wegen, zorgen in mijn gedachten.
Op een avond in den vreemde, regen druppelend van
bovenaf.

Leven van overgave gaat langzaam vooruit,
Ervaringen uit het leven, leringen, de leringen.

Verlangen naar mooie dagen, maar wat een gepieker,
Allerlei dingen door mijn hoofd, geworpen in woede,
Wordt mijn ziel koud, men acht het te verdoezelen,
Gehuld heeft het lot aan tijd in tegenspoed.

Zou ik vallen, hielden die handen mij vast, barmhartig
genereus,
Gedicht schrijven zeg je, woorden zijn beu,
Een voor een druppelend, scheurt mijn hart,
Blijft het leven misleiden, leven lang clichés.

Stil en halfslachtig tussen vier muren, kon mijn binnenste
maar worden gevormd,
Door verbazing bekritiserend, als ze mijn blik van min-
achting zagen,
Verdriet als vuur - verlangen het stoken, spreiden sintels
om mij heen,
Almaar leven en repeteren ter voorbereiding op het
oordeel.

De man met de hond

Zijn gezicht had alle schijn
Van zuur en nukkig moeten zijn
Rimpelrijk, verbeterd kaak
Zijn lichaamshouding deed vermoeden
Dat hij alleen nog stof zou bloeden
Zo stug en dor, lijk in de maak

Toch brak zijn lach de hemel open
Toen daar zijn hond kwam aangelopen
Niets was nog lichter dan zijn blik
Zijn gelaat werd louter teder, zacht
Toen de hond hem hun bal bracht
Een aai een hand, een tong een lik

De hond keek op met trouwe ogen
Of hij nog een keer zou mogen
Al zijn kwispelen het praten
De hond keek zijn wereld aan
Of ze nog een blokje zouden gaan
Samen door de straten

Niet te verdragen was die innigheid
Al die fragiele kwetsbaarheid
Ik wendde af, deed bijna pijn
Bijna obsceen om te aanschouwen
Hoeveel er kan worden gehouden
Door iedereen, van samen zijn

Mijn moeder

Mijn moeder
Zal mijn kind niet kennen
Zijn lachjes, stapjes en verdriet.

Mijn moeder
zal mijn kind niet kennen.
En mij in rol van moeder niet.

De vrouw
die ik nog zo veel wil vragen
maar die de antwoorden niet meer heeft

De vrouw
die ik nog zo veel wil zeggen
maar die op aarde niet meer leeft

In mijn hart weet ik nu

Mijn moeder
zal mijn kind wel kennen
zijn lachjes, stapjes en verdriet

Mijn moeder
zij die van bovenaf
mij in de rol van moeder ziet

Ik wieg je

'Houden van'
zijn loze woorden
beschrijven niet
de bijna pijn van diep geluk

Ik voel je hartslag
streel kussentjes en kuiltjes
je billen buik en dijen
het kleine vouwtje naast je oor

Met jouw geur al ingebed in mijn geheugen
wieg ik je zachtjes in mijn schoot
niets ruikt beter of is mooier
dan pasgeboren babybloot

Kleinkinderen

Zes paar kadetjes op een rij
schakerend, van lichtbruin
tot wit

Het zevende paar nog
in zijn warme oven
zo benieuwd hoeveel
pit daar in zit
Gillend, joelend,
vrij, gewoon de natuur
geen schroom of schaamte
jong en puur
Oma wenst dat niemand
jullie ooit zal schade
je vrij mag blijven van pijn
Dat je altijd blij mag blijven,
en simpelweg gelukkig zijn.

Spiegel

Jij
verwijt mij van alles
in jouw ogen
doe ik niets goed
jij zegt
wat ik tekortkom
jij vertelt me
wat ik anders moet

maar

zie je
wat je aanricht
met al je
ongevraagde commentaar
met al je
goed bedoelde adviezen
en is alles wat je zegt
wel waar
ben ik niet
jouw spiegel
van je eigen
schaduwkant
zie je in mij niet
wat je zelf mist
is dat niet aan de hand

Met blote voeten
Lopend
Het witte strand
Zandkorrels tussen mijn tenen
De schelpen
De scherpte ontwijkend
Als streling tussen mijn tenen
Zeggen de zandkorrels gedag
Het warme zeewater
Een natte kus onder mijn voet

STROHALMEN

buiten fluitende vogels
de lente nabij
ik kijk weg woel wat door de aarde
deze struik moet elders
en ontsnap maar niet
aan de spiegel die de wereld is
haar elke blik een nieuwe barst

de nieuwe roos kapotgevroren
te vroeg geplant
tegen welke prijs
zien we deze zomer wel

een eerste veldesdoorn is uitgelopen
bij de buren maar toch
zegt alles mij dat het weer
winter wordt

Berlijn

Groot zijn de verwachtingen
Een nieuwe stad te ontdekken
Een stad die bloot legt hoe
Oost van vóór 1989 kijkt
Naar West in al zijn rijkdom
Kunst in een bunker getoond
Een niet herbouwde kerk
Zintuigen steeds gestreeld
De Spree glanst brutaal
Geeft zich ongegeneerd bloot
De koepel van de Rijksdag
Weerkaatst het verdriet
Van oorlogswonden die
Nauwelijks toegedekt
Niet vergeten mogen worden

Tweetjes

De Q-side toonde geen begrip
Nog voor de aftrap lag de bal al op de stip
E-bike, Halloween op wielen
Via Allerheiligen naar Allerzielen

Het Einde der Tijden is nabij
Een planeet vol terrassen, geen tafeltje vrij
Zij leefde van haar goede werken
Het bracht haar buiten alle perken

De vreemdeling kent hoed noch rand
Behoedzaam groet hij de passant
Een zoldervloer die lelijk kraakt
Er huist daar iets dat zuchten slaakt

Je moet je niet aan dichten wagen
Als je niet figuur kan zagen
De dichter bij huis mijdt verre oorden
Zijn erf biedt ruim voldoende scharrelwoorden

Mist

Ik herinner me de ochtenden
waarop je ongemerkt binnensloop
en mijn wereld veranderde
in een betoverend schouwspel

je nam me mee
naar serene stiltes
en vervaagde silhouetten

tot goudkleurig licht
je mysterieuze schoonheid
liet verdwijnen

zonder fluwelen sluier
rest alleen

een open leegte

Huidhonger

Natuurlijkerwijs verstop ik mij ongevraagd
bloot in de plooiën van je huid.

Hongerig naar je ziel
eet ik mij een weg naar je hart.
Je schopt me zo het bed uit,
En slaat me,
als ware ik een zoemende mug,

Me not Gaap
in de remslaap
Jij, met je ene oog open
En je andere dicht,
Bescherm je je gezicht.
Al eeuwenlang zijn we de liefde moe,
Me too, Me too, Me too!

Maar toch, maar toch ...
Sluip je slaapwandeland
en zonder consent
op een nacht zo maar mijn kamer in,
Om het kussen op te schudden,
En het dekbed strak te trekken,
En streel je zonder consent mijn lelletje.

Zacht zoenend bedrijven we de liefde
om het nog één keer op te wekken,
En streel ik dag en nacht
denkbeeldig je plooitje
Zacht en voorkom zo een zootje
Voor al die anderen en Me Too.

Ontmoeting met mezelf

Ik kijk in de spiegel, wil mezelf ontmoeten
ik kijk diep in de poppetjes van mijn ogen
Maak verbinding met mezelf
Ik wil ontdekken wie ik ben en wat ik begeer

Ik stel mezelf de vragen die mijn hart verlangt
ik luister naar de waarheid, verlost van uiterlijke schijn
en ontdek de antwoorden die ik innerlijk al weet
ik wil mezelf ontmoeten en gewoon mezelf zijn

Moeder

Bedankt
Voor je warme schoot
Je zorgen
Je veiligheid
En dat je voor mij tot alles was bereid

Toen werd jij en ik ouder
Ik bekeek je
Zag soms je fouten, imperfectie
Verdriet en twijfel

Weer werden jij en ik ouder
Ik werd moeder
Herkende mezelf zo in jou
Al het onbegrepen, viel op zijn plek

Nu is er wederzijds begrip
Lieve moeder
In alle perspectief
Heb ik je weer lief
Als moeder en als dochter

ARMEN

Armen om je heen
alles zeggen
heel diep vanbinnen
al je verdriet
pijn, bitterheid, wraak
Armen om je heen
zo diep, zo leeg
zwak en klein
stil en koud
Armen om je heen
vergiffenis, begrip
warm, vol geluk
groter
groter dan jezelf